

30. szám.

Julius 25. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 8 frt, 6 óra 4 frt, 3 óra 2 frt.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal**: Pest, barátok tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 4 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: Az I. nemzetközi hirdetési irodájában **Láng Lipót és társa, Budapesten, FÜRDŐ-UTCZA 1. sz. a.**

XXVI. kötet.

BÖLCS BOLONDSÁGOK.

FIRKÁLTA JÓKAI MÓR.

I. A sérthetlen lovag.

1866 elején mikor Ausztria és Poroszország között kezdett a hangulat háborússá válni, egy magyarországi fiatal főúr jelentette be magát kihallgatásra Bismarcknál. Báró * * i * * d idehaza is ismeretes excentricus ötleteiről: különösen arról, hogy az egész absolut uralom korszaka alatt nem fizetett adót: a mit úgy intézett el, hogy roppant nagy bánáti birtokát évről évre vetetlenül hagyta.

A német külügyminiszter elé lépve, azon kezdé hogy ő most egy pánczélinget talált fel, mely a mellett, hogy golyómentes, még kényelmesen viselhető és nem alkalmatlan.

Bismarck kételkedőleg mosolygott: mire a magyar báró azt mondá neki, hogy ő most a pánczélinget testén hordja, tessék vele próbát tenni: állani fog elébe.

A vas ember nem hagyott magával tréfálni. Látta, hogy nem örültem volna: vette

a revolverét s annak egymás után mint az öt csövét kilötte rejtélyes látogatójára.

Az meg sem ingott a lövésekre, a golyók egymás után hullottak le kabátjáról a padlóra.

Akkor aztán megmutatta Bismarcknak, hogy mi az, a mit a kabátja alatt visel, és a mi testét golyómentessé teszi?

Egyszerű atlasz készítmény volt, sokrétegbe hajtva s össze öltögetve. Ruganyossága, sokrétegsége kölcsönzé neki az ellenállást.

A magyar báró felajánlá miniszternek az életmentő találmányát, s ez azt kérdezé tőle, hogy mi jutalmat kér érte?

»Igen nagyot; felelt a báró; azt, hogy verje ön meg az osztrákokat.«

»Azt meg is fogjuk tenni,« ígérte neki Bismarck.

Néhány nap mulva egy békerajongó ifjú ember, Blind Frigyes, Bismarckot nyílt utcán megtámadta s mielőtt lefegyverezhették volna, közvetlen közelből ötször lőtt rá revolverrel.

A hirlapok feljegyzék azt a tényt, hogy Bismarck nevetett a lövések alatt, egy lövés sem sértette meg.

S hogy azután egy hónap múlva hogy váltotta be Bismarck adott ígéretét a kívánt nagy jutalmat illetőleg? arról elég adatot jegyzett fel a história.

Most azután még csak egy sérthetlenné tevő sisakot kellene a vas ember számára feltalálni, mely a fejét is megvédje. Úgy látszik, hogy az ultramontánok már a pánczélról tudnak.

II. Kiki a maga helyén.

L * * országos képviselő arról volt nevezetes, hogy neki volt valamennyi alsó és felső házi tag között — a legszebb felesége.

Különben — jó szavazó volt.

Abban az időben még a muzeumban ültek a tisztelt képviselők s jobb és baloldal nem volt elválasztva egy tenger által, mint most, hanem csak egy kis patakocskán kellett átlépni s annak az egyik partján első helyen ült Nyáry Pál, a másik partján, szinte első helyen Deák Ferencz.

Egyszer ülés előtt L * *-nek valami beszélni valója volt Nyáryval, s ennek előadása végezté beleült Deák átelleni székébe.

Ez alatt megérkezik az »öreg úr,« kinek közeledtét észrevéve, L * * hirtelen felugrik s menti magát.

»Bocsánat! a helyedre ültem.«

»No no; fedd é ö t tréfás komolysággal az öreg úr; majd én meg visszatorlásul a te helyedre dülök.«

Mire Nyáry nagy hirtelen azt mondá mind a kettőnek.

»De hisz akkor ugyan mindegyitek roszul töltené be a másik helyét.«

III. Ki hogy tudja.

Három hónappal azután, hogy herceg Windischgraetz a budai királyi várakban, hova minden ellentállás nélkül bevonult, sipkáját az asztalra csapva, a historiai mondást örökíté meg: »ecco ce, finita la comedia«: a ko-

média tragicus fordulatot vevén, ő herezgsége már Komárom vármegyében találta fel magát, a hol is az akkori csallóközi járás polgári hatóságát magas személye elé idézvén, azt Aranyossy Dénes főszolgabíró jelent meg formaszzerűleg képviselni a császári seregek főparancsnoka előtt.

Szokás szerint jött volna egy kis obligát felköszöntés: »Kegyelmes herczeg.«

»Nix ungrisch! kiáltott bele a magas úr türelmetlenül, Reden Sie deutsch.«

Dénes bátyánknak izzadni kezdett a tarkója erre a feladatra: szónok sem igen volt ő; de nyelvmester meg épen nem volt. De hát csak elővette, a mi akaratán kívül ráragadt belőle, s kezdé a megszólításonekép:

»Euer Durchlaufft«

Windischgrätz az orrához kapott: (a czim historice correct volt.)

»Da reden Sie doch lieber ungarisch.«

Kérdés.

Az r. . . . i partársulat elhatározta, hogy minden olyan csizmadia legényt, ki egy hét alatt legkevesebb 3 pár csizmát nem készít, — kebeléből kirekeszt.

E határozat elfogadása után a magyar írók társulata mit csinálna Romhányi irójával?

Változott idők

1870.

➡ Egy főispánság kerestetik. ➡

Tury Gergucz.

1874.

➡ Egy főispán kerestetik. ➡

Járásbíróság.

J e l s z ó.

jul. 23-án.

Már hogy ne helyeselném, amit eddig nem helyesltem ?!

Ghyczy.

Tallérossy Zebulon levele

Mindenható Adáukhoz!

Tekintedezs barátom uram!

Teczik tunyi, physikai törvény, hogy hősig elparologtatya testeket. Enek köszönhető, hogy orszaggyűlis is nagyob riszben elparologta. In pedig okoz ember vagyok, aki mindig többsig gel tartya, hat bízom in izs magamat elparologtam egy kicsit Bergengocziába, No mert most van krumplikörülkapalasszezon. Hat bizony in, amint elintiztem napidij felviteli műtiteminyt, nem akartam töbet alkalmatlankodni iten, izs elmaratam nehanyka hetecskit.

Elnyög semit nem iszrevetę. Jaj de iszrevetę valaki mas!

Mikor elmulasztotam orsovai vasut megszavazasaval boldogitanyi zorszagot: postas odahaza paksameta iras nyomjá a markomba. Mar az gondoltam, valami uj vasut irdekiben kivanya engemet capacitalnyi valami bank, mikor latom, hogy nini! hiszen ezek valami szagos levelek. Finom női kiziras. Ah ez irdekes. Nizünk meg csak ötet közelebrül.

Keztem leveleket nizegetnyi. Adresz, az correct: Tekintedezs stb. stb. Tallérossy Zebulon urnak, orszag irdemezs, kipviselüjinek, akademiái önkinytes tagjanak, lehecsigés miniszternek, nagy szakalos hazafünak stb. stb. No az in vagyok. Mi lehet bene irva?

Ugy tetem, mint aszony, mikor olvasa reginyt. Zsido modra, hatulrul. Legutolsó levelet vetem legelőször, Hangozta így;

»Kedvezs dragalatozs muczuskam, amarantuskam, tulipantuskam, elefantuskam! Haromezer esztendeje, hogy tizedet zorszag hazba nem latam viritanyi. Pedig mindenap kilencztül kit oraig olvadozom irted meleg karzatuson. Medig hagyod epednyi utanad? Ne ligy kegyetleneb tigriseknil. Azok eljárnaq vicsorgatnyi fogaikat kormányra. Operagukerem gyaszba burlta, hogy tizedet nem mutathatja nekem, draga alak. Igird meg nekem, hogy szombati előadason — akarom mondanyi ülésen ot leszel. Epedve nizek neked elibe. Tized szerető, örökre hü

P. Belad.

Ez volt pinteken reggel. Ki mongya, hogy

pintek szerencsitlen nap? Van harminczhat esztendeje, hogy ilyen szerencse engemet nem irte. Gyöndid női kebel ohajtya engemet. No Zebi! most csipd ki tizedet, hogy legyél nyalka. Kilehet az a P. Bela? Soha se nem emlixek ra, ha talan csag nem Izabela spanyol exkiralyini. No mindegy! Nemes irzelemről teszi tanusagot, hogy irantam felbuzdulta. Hej, hiszen voltam in talpra leginy! Az igaz, hogy mar rigen nem probaltam; de hatha próbaköbe vot hiba, nem engemben? Dejszen ara a holnap randevura elmenyunk!

Azonal utra indultam rutkai vonalon. Masnap tiz orakor mar oda votam ragadva zöld ülishez. Papa szemel kerestem nemtő angyalom karzaton, ki ajanlkozta meg idesitenyi téli ifijusagom keserű napjait. Nem latam csag alando női publikumot, az pedig nem velem koketirozta, hanem koketirozta ki Wodianer Albert, ki Toth Kalmany barátom. Engem tehat nem ezek buzditotak. Hat ki? Mas nincs itt. No se baj, gyün kisöb.

Az alatt thermometrum kilyukat felül, olyan nagy let a meleg. Csanyady izs beszilte, hangja vott olvadikony, nagy melegtől persze. Bezart terembe mar azt gondoltam, felül lecsukot Papinbögrébe főzik minket. Kialhatatlan let alapot. Az in megvalto angyalom nem gyüt. Pedig mar dil elmult. Akor nagy zaj kitör: »Szavazunk! szavazunk!« — No hat szavazunk. Mondom, more patrio: »igen.« Összeolvasnak szavazatokat. »Egy« szavazattöbsigel miniszter javaslatat elfogatatik.

Keztem tudakolnyi, hogy mi volt javaslatba? Hat az, hogy aki nem megfizete adot, ne mehesen kipviselőt valasztanyi, se maga ne lehesen kipviselő!

Tyhü! kutya meg a macska! Hiszen akor is elvesztem kipviselői kenyeremet! Alkotmanyos szabacsag kiütése ota soha nem fizettem in adot! Magam rekesztetem ki magamat kipviselőhazbul. In voltam az az »egy« szavazattöbsig.

Hat ez mar elig malör magaba izs. De amint vige zülisnek: oda gyün hozzám Perczel Bila barátom, aki elnyög.

— Hat csag még izs meggyütted, Zebikim? — kirdezi engemet nyajasan — no az szip tüled. Hat kaptad leveletem?

— Milyen leveledet! — kirdezem ötet ijedve.

— Hat a melyikbe atam neked randevut szombatira.

— Ejne lanczosterr . . . hat te merted irtanya nekem szerelmes stilusba? — hat az a P. Bela-Perczel Béla? hat te batorkotal megzavarnyi családi nyugalmat nekem?

— Nonono! ne haragugy »öreg«, — hiszen ha elnyöki megkeresésre, sürgetésre, idizisre, meghagyásra, ideparancsolásra mar fülebotyat se nem hajtya szitoszlott képviselő: hogy miniszter meg ne bukja, valami dadi csellel ide csalnyi is majoritast megteremteni csak muszáj.

Belatam, hogy igaza van. De azt örökre banom, hogy nem nyílt nekem alkalma meggyözdnyí, igaz-e közmondás, hogy vin kecske izz meg tугya nyalni sót.

Alaszatos szolgaja

T. Z.

KRÓNİKÁS ADOMÁK.

Miért nem jön az öreg Coburg hg. Gömörbe?

Karikás Maczi azon időben járt a pataki iskolába, midőn a tantárgyak feléből elég volt valamit tudni, hogy az illető promoteáltassék, s így átuszva az alsó VI. osztályt, valami rectoriáról álmodozott, — midőn megesett rajta az az eset, — a mi különben máson is megesett, hogy saját lyukas lábbelije helyett kamarása új csizmáját találta eladni, minek következése »consilium abendi« lett.

Hoszas hányattatás után bekapott — nem bortól vagy pálinkától ez egyszer, hanem — hivatalba, még pedig Balogon, miről mindenki tudja: hogy herczeg Coburg birtoka.

Itt töltötte napjait legideiglenebben helyettesített alkertészlegényi minőségben, a 40-es évek közepe táján, midőn a herczeget Balogra várták.

Nagyban folytak kint és bent az előkészületek az elfogadásra. Folyvást ostromolták a jószágigazgatót a különböző hatóságok küldöttei, úgy az egyházi, mint a világi részről, hogy az ünnepélyes napról el ne késsenek.

Végre fölviradt a nevezetes nap; a kastély előtti tért elfoglalta a nép s a mint a herczeg kilépett a hintóból, az uradalmi tisztikar szónoka fogadta, majd a nemes tanács tisztelgő dictióját hallgatta végig, feelve mindegyiknek tisztább érzellemmel, mint magyarsággal. Végre előállt a nagy tiszteletű ur, a helybeli egyház érdemduš lelkésze s tartott egy hoszu, de nem velős beszédet, mely két teljes órát vett igénybe boszantva a tisztelt és tisztelgők gyomrát egy aránt. Általános »hála-Isten« fogadta a nagy-tiszteletű ur beszéde végét, mire a herczeg nt. urat is biztosítva jó akaratáról a tisztelgőket elbocsátotta.

Alig oszlott el a nép s alig vonultak ki az udvarból a küldöttek a herczeg lesietett a kertbe, melynek kanyargó utain gyermek éveiben oly sokszor futkosott, hogy a zajtól s éljenektől távol élvezhesse az üdítő leget. De alig haladt egy pár száz lépésnyire, midőn egy sűrű orgona-bokor árnya alól ötelen »rajta« »rajta!« kiáltás tör elő, mire medve a multat s jelent: megöldotta a kereket s csak kastélya legbensőbb termében állapodott meg, rémületbe ejtve az egész környezetet.

Tüstént fegyvert ragadt mindenki s rohantak a rablók elfogására. De mily nagy volt a meglepetés, midőn a kérdéses orgona bokorból a mi Marczinkat 12—15, részint külső, részint belső alsóbbrendű cseléd társaságában vezették a jószág igazgató elé, ki rögtön ítélőbirói széket alkotott a még jelen volt vendégekből.

Marczi e bíróság előtt töredelmesen megvallá, hogy nem akart a többiektől elmaradni s hogy ő is meglephesse a herczeget: titokban kerülőkből, béresekből és kocsisokból egy dalárdát szervezett, feladatául tüzvén ki, hogy ezzel a herczeget, ha a küldöttségek elvonulnak, a kertben meglephesse, s így az egész ünnepélyre ő tegye fel a koronát. S ez fényesen is sikerült volna, ha a tagok — bátorságszerzés miatt, keltinél többet nem isznak s ha az általa irt hymnusz nem a végzetteljes »rajta« szón kezdődik.

Ezt megtudva a herczeg, jót nevetett, de tartva alattvalói mosolyától, hátat fordított kedvencz birtokának s az óta soha se látták Gömörben.

Theatrália.

Örömmel jelenthetjük, hogy a »Középpárt« alnév alatt működő színtársulat, mely húzamosb ideig járt vendégszereplésen, — e napokban kebelünkbe visszaérkezik.

Tisza K. director.

Párt-Népdalok.

Jaj be sokat jártam, fáradtam,
Mikor házasodni akartam.
Nem találtam kedvemre valót,
Az lesz a szeretőm, a ki volt.

Középpárt.

Elmehetsz már kapum előtt,
Nem vigyázlak, mint az előtt,
Elmehetsz már én felőlem,
Szeretőt is tarthatsz tőlem.

Balközép.

A kánikulás ülésekből.

Füle-ki Ágost. Mert ne feledjék, uraim, a politikai morált.

Lajbhuszár Imre. A ki választói háta mögött, cserebere utján jutott be a képviselőházba, mint előttem szóló tisztelt képviselő ur, annak nincs joga a politikai morálból leczkét tartani. Különben is épen a politikai immoralitás, melyet önök hét év óta üznek, juttatta az országot erre a mostani nyomoruságra.

Aranymives Károly. Csodálatos, hogy előttem szóló képviselő urnak épen eddig a hét esztendeig kellett gondolkozni, míg végre rászánta magát, hogy hozzánk közeledjék.

Rumén Gyula. Közeledett az ördög! Akár akkor lássuk önöket, mikor a hátunk közepét! Mi csak próbára akartuk tenni a jobboldal erényét.

Csiky. A ki nincs.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Mért is nem hozták be az országházába azt a szelelő készüléket, ha olyan istentelen forráság lakozik benne?) Jaj asszony, nem értesz te ahhoz! Mert hiszen ha az a szelelőrosta elvezdene ottán dol-

gozni s kifuná a polyvát, — a megmaradt tisztabuzából bizisten nem telnék ki egy határozatképes képviselőház.

— — (Azt mondja meg nekem kend, hogy ha az a legtisztességesebb asszony, akiről a legkevesebbet beszél a világ: miért nem csukják be akkor Roskoványi püspököt, aki ötödfélezer lapot irt össze Szűz Máriáról?)

— — A Lulu játszó társat kap. (Már micsoda boldond beszéd az?! Hisz mikor meghalt már Istenvilág az öreg Napoleon!) Ne magyarázd balra az ember beszédét asszony! Az asturiai herczeg készül hozzá, mert már Bécsben minden professort ki tanult a tudományából.

— — (Hej apjuk! de furcsát hallottam!) Nő?! (Valahol Németországban leégett egy város, abban egy doctornak a háza. Mindent bent égett neki, csak egy láda szivar maradt meg, az nem égett meg ott se.) No! akkor azok nem magyar szivarok voltak, mert ha magyar szivarok lettek volna: bizonyosan — eloltották volna az egész város tüzét.

Ismerte bátyját,

Midőn Kerkápolyt miniszterré kinevezték, egy vidéki, szerény hivatalban elő rokonát ösztönöztek barátai, hogy ezen összeköttetést használja fel előléptetésére.

»Barátim! ezt nem teszem, — így szólt az ifju, — mert ismerem bátyámat, ő a theoriában páratlan de a gyakorlati téren mindig — bakot lö.

A vizsgaidényből.

Feleletre hívta föl a p a p t a n á r a diákot az ókori történelemből.

Beszélt-beszélt valamit a szurkulus, de a görög hősök nevei nagyrészen elpárologván az ő koponyájából, a megmaradt részben összefoldozott, részben saját találmányú neveket oly rettenetes variációkban citálta, hogy a legjártaabb történész se tudta volna kiérteni, hogy voltaképen ki légyen az a: G o g o m a r x e s, P r o p e r i d e s és T e r d u n a i. Megsokallta már a tanár is a turpisságot és rászól öklmére:

— Jó, jó, — de nem szabad ám csak úgy ide-oda keresztelgetni«

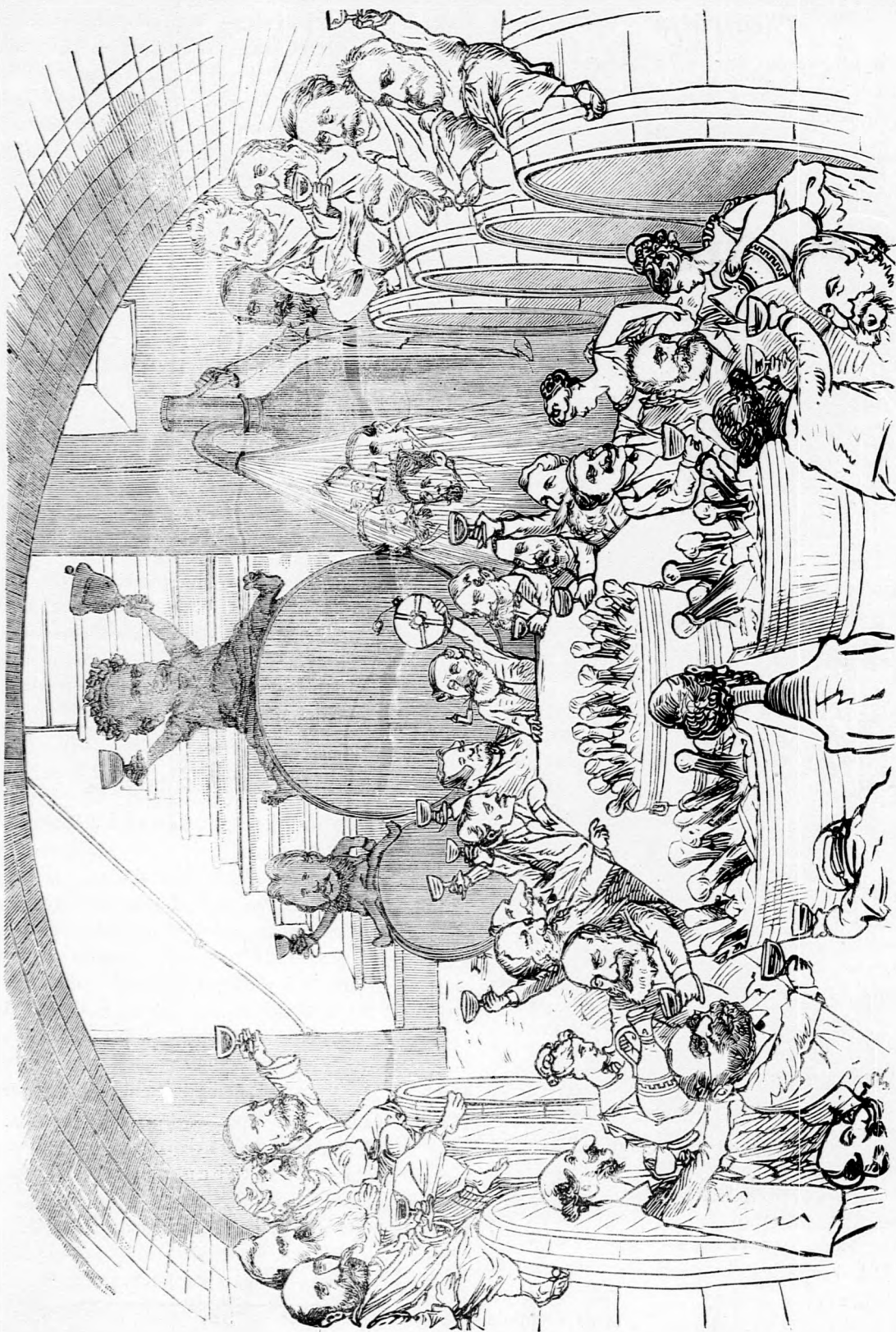
— De kérem alásan — feleli az ipse, — a kánonjok szerint sz ü k s é g e s e t é b e n minden ember keresztelhet.

A tanár meghökken, de pillanat mulva föltalálva magát, visszavágja:

— Az ám, — de pap jelenlétében nem.

Kánikulai indítvány.

Ha új parlament házat építünk, nyárára ilyen ülésteremről gondoskodjunk.

Petőfi halála napjának 25-ik évfordulóján.

G—s A—t. Ki hitte volna, hogy ez az ember, aki »poéta nem vala« s akit én olyan jól eltemettem — engem még túl él?

Földetlen János, de nem az angol király.

NAGYSÁGOS Bájlaki urnak egyetlen, de nagy reményekkel teljes fia volt.

Hogy nem volt több, azt annak vagyok bátor tulajdonítani, hogy midőn Bájlakiné ő nagysága, a reményteljes kis krónprinznak életet adott, ez által magát attól megfosztotta, s nagyságos Bájlaki ur többé nem nősült meg, hanem mindig csak szakácsnékat tartott.

Kinek hívták nagyságos Bájlaki ur fiát? azt hamarjában nem tudnám megmondani, még ha a derekamat szorongatnák is. — Bajos a nevet csak úgy szárazon a memóriában megtartani; tessék egy perczig várakozni, míg jó komáromi kalendáriumomat végig futatom s össze számlálgatom a neveit, mert bátor vagyok megjegyezni, hogy a nagyságos urfinak nem neve volt, hanem nevei voltak.

Bájlaki urnak csak is egyetlen egy rögeszméje volt, de e mellett az egy mellett aztán nem csak felkötötte a kardot, hanem ha óltalmazni kellett, vágott érette jobbra balra, mint egy szecskavágó.

Ez az egyetlen egy rögeszméje pedig az volt: miszerint a névre nagyon sokat adott eleitől fogva, attól várt mindent, olyan formán volt vele, mint a ki teljesen hiszi: hogy az embert a név teszi! — Ah! egy szelid méla bús név, mily nagy ajánló levél a nőknél, mondtal gyakran; ah! egy »Leánder« név mily gyöngéd olvadozásba hozza a női sziveket, míg egy más, például »Menyus« név elrontja még a véletlen szerencsét is.

Bájlaki ur e rögeszméjének kifolyása lehetett hát az, hogy a nagyságos urfi csak nem egészen névből állott ki, mondhatni csupa név volt, neveztetvén »Bájlaki Bájlaki Leánder, Márczel, Szilárd, Maximilián, Tibólt«, — mint a mely neveknek bizonyosságárá már jó komáromi kalendáriumom után csak ugyan kezeskedem.

Lehet, hogy Bájlaki ur e szép summa névért az egész naptárt kimerítette, s nem merem állítani, de csakugyan hallottam egy fülhegygyel, hogy míg e neveket összeszedegette, a nagy munka miatt majd az étvágya is egészen elveszett, idejárulván a rettenetes lelki tusakodás is: hogy Szilárd helyett, ne Szörény legyen-e inkább?

Az pedig hogy a sok nevű nagyságos urfi mindjárt iskolai pályája kezdetén kényére kedvére lett bocsátva s tejből vajban fűrösztetett: bizonyosan a sok szép földbirtok kifolyása lehetett, melylyel Bájlaki ur meg vala áldatva.

Szabad tetszésére volt bizva a sok nevű nagyságos urfinak, mikor pályaválasztáshoz jutott, azzá lenni, a mi neki tetszik, például jogász — orvos — vagy technikussá; úgy élni a mint neki tetszik; annyi pénzt kérni s elkölteni, a mennyi neki tetszik; s ezért s sok »poetica licentia«-ért csak is az volt neki meghagyva, hogy mikor levelet ír pénzért, azt az öt nevet egymásután mindig alá szakalábozza, s ez is csak azért volt, mert hát tapasztalta Bájlaki ur, hogy már gyermekkorában is restelte az öt nevet leírni s csak is egyet írt az »irkája« tetejére, — pedig Bájlaki ur nagyon szeretett abban a halom névben gyönyörködni.

És a nagyságos urfinak, a család egyetlen reményteljes sarjának, e saját tetszésére hagyása, természetes következtése volt a Bájlaki ur rögeszméjének, mely a körül forgott: hogy a név teszi az embert; hiszen lehetetlen — mondá magában — hogy ember ne legyen belőle!

A soknevű nagyságos urfi aztán kedvencz hajlamot érezvén magában a vadászat iránt, elment Selmezcze, magát vadásznak képezni az »erdész« iskolába. — Ott aztán eltöltött négy évet, a nélkül, hogy csak egy jó félnap is lett volna tanórán; s ellövöldözött puska fojtásnak vagy hat ezer forintot, legkisebb részben sem mutatván meg, hogy a név teszi az embert. — Selmezcze-ről aztán, hol izlése szerint csak az egyes »Leánder«-nevet használta s ezen is volt ismeretes, egy öt minden tekintetben kompromitáló casusba jutván, mint a füst pára elenyészett, ott hagyván a Leánder nevet halhatatlan emlékezetével, s egyuttal mint valami ócska vagy elrongyolott kabátot a viselésből örökre száműzvé.

Selmezcze-ről a sok nevű nagyságos urfi Pozsonyba köszöntött be s ott beiratta magát »benevolus auditor«-nak a jogászok közé »Márczel, Szilárd« neven.

Óh mint repesett az örömtől szive Bájlaki urnak, mikor vette az öt név aláírással ellátott levelet Pozsonyból s mily szorgalommal kereste kifelé tárczájából a pénzt, csak hogy a minden pálya iránt fogékony, minden pályát studirozó fiúnak egy kis porzóra valót küldhessen.

A sok nevű nagyságos urfi aztán Pozsonyban is eltöltött négy esztendő, persze vizsgát soha sem tett, csak a »ligetben« kocsikázott, s akkor egy párhaj elől elillant Budapestre, előbb leborotváztatván szakálát, bajúszát, hogy rá ne ismerjenek s fölvevén a »Maximilián, Tibólt« nevet.

Budapesten bölcsészetet hallgatott volna csak úgy passióból; szegény Bájlaki ur örömeiben minden a vilá-

gon kijött bölcsészeti munkát összevásárolt számára s elküldte a nyakára; de hát hogy is ne? mikor a rögeszméje olyan szépen valósul megfele; lám! mondta gyakran, a fiu már minden pályát kistudiroz; lám! mondtam, hogy csakugyan a név teszi az embert!

Maximilián, Tibólt urfi pedig azokba a sok szép aranykötésű munkákba soha bele sem nézett, hanem egyikkel vagy másikkal jó kedvében a legyeket hajigálta salonjában, hogy csak úgy tánczoltak szegény könyvekben a filozofusok.

Mikor Budapesten is átbölcsekedett Maximilián, Tibólt urfi két esztendő s egyszer — pedig mindig küldték neki halommal a pénzt — egy kevés pénz-késedelmezés miatt váltó hamisításba esett volna: úgy ott hagyta a Maximilián, Tibólt nevet, azt a két utóljára megmaradtat, melyet már nem jó volt ott fitogtatni, mint sz. Pál az oláhokat.

Átlátta, hogy Selmecz, Pozsony, Budapest tönkre tette minden nevét, mindegyikhez hozzá van ragasztva egy kedves kis emlék, jobb lesz már ezekkel elhallgatni; S csaknem kétségbe esett volna, hogy mikép él már meg név nélkül: ha eszébe nem jut, hogy megél ő otthon a nagyságos papa házána! úgy is —

Tíz évi studirozás után tehát, egyszer csak azon vette magát észre a »nevetlen« nagyságos urfi: hogy otthon van a nagyságos papa eresze alatt, mint meglett férfiu. —

Mikor először lett négyszém közt a papával, azt mondja: te engem mindig őszinte embernek ismerhetél, hát most is annak akarom magamat előtted mutatni, s azt mondom: hogy a név csakugyan nem teszi az embert! s itt aztán egészen enyelegve elmondta tíz évi távolléte alatti életregényét, végül fölemlítvén hogy mindezeket azért mondá el: mert gondolá, hogy a papa előkéri a testimoniumokat, pedig azokat megütötte a ragya! meg elverte a jégeső! — No fejezi be aztán legvégül még jobban enyelegve beszédét, még ő állva feljebb: láthatod hogy a sok név nem teszi az embert; de hát a patvarba! nevének még is csak kell lenni, most láthatod hogy csak ugyan nincs; hát tudod mit? kereszteltess meg újra engemet, de csak egy nevet adj, mert hidd meg, én mindig rösteltem csak neked is azt a sok mindenféle nevet lefirkálni a levél alá; nem bánom, hogy ha akár »Jánosnak« kereszteltetsz is meg. —

Bájlaki ur ez őszinte vallomásra nagyot néz s azt mondja: hát látom fiam, hogy a név csak ugyan nem teszi az embert; neked volt öt neved, s még sem lett belőled ember!

Hát most azt mondom én neked: tudod-e, hogy

az én sok szép földbirtokom már az apámról adóssággal jött rám, tanítatásod még jobban elusztatta, úgy hogy az a sok szép föld már nincs a zsebünkben. —

De hát minek beszéled te nekem ezeket, a melyek én rámm nem tartoznak? vág közbe enyelegve a könnyű vérű urfi; én arra kértelek, hogy mivel már nincs nevem, hát csak kereszteltess meg újra, mit bánom én akár Jánosnak? —

No jó! szedi ránczba homlokát Bájlaki ur, hát csak azt kérdem: hallottad-e hírét a sok studirozás közben »Földetlen János« angol királynak, kinek országát a pápa elvette, azért hívták így? —

Hallottam papa! Spanyol király volt, ott lakott a fővárosban Stockholmban. —

No lásd, mond szánólag mosolyogva Bájlaki ur, ha olyan nagyon beleszeretél abba a »János« névbe, annak nem is kell már hogy meg kereszteljelek meg keresztelted te már magadat: »Földetlen Jánosnak!« —

P. A.

I. H. S.

Egy papnak volt egy szép disz-pohara, melyen az ismeretes J. H. S. betűk voltak bevésve. Egy alkalommal vendégei voltak, kiknek kedvéért bort hozott s disz poharát is megtölté. Furfangos vendégei egyike, Seregély felveszi a nagy poharat s mielőtt észrevette volna a pap, kiitta. A reverendissime csodálkozva kérdi, hogy merte meginni?

— Hisz a pohárra van írva — felelt ez —, hogy »Igyék Humanissime Seregély«. Nemsokára a másik vendég is felveszi a poharat s azt mondja.

— Igyunk Hát Sorban. — A papnak tetszett a furfang — et fecerunt magnum áldomás.

Petőfi-ünnep.

Hisz Petrarka és Petőfi
Féligmeddig már rokon,
Igy hát joggal osztozhatnak
A borostyán lombokon.

Igy zengett a magyar Petrarca, s igaza volt. Még a Petőfi is ugyan-egy hónapra esett s midőn amannak tizedredéves emlékünnepeit megüli az egész mívelt világ: a szegény magyar költőre rövid negyedszázad mulva már pályatársai is alig emlékeznek vissza.

A »Kisfaludy-önképzelde« azt a kifogást teszi, hogy nagy a meleg, nem lehet ünnepelni. Aztán meg Greguss a titkára.

Az »akadémia-kör« elfeledte ugyan Petőfit, de azt nem, hogy Petőfi verset csinált az akademikusokra.

Az »írói-kör« meg azt a kifogást teszi, hogy hiszen Petőfit nem mint hőst, hanem minr költőt kell megünnepelni; már pedig tagadhatatlan, hogy Petőfi most 25 éve mint hős halt meg.

Halt volna meg gyáván, nyomorultul, ágyban párnák közt: milyen nagy költő maradt volna a mai kor íróinak szemében!

Dicső nemzedék! Tatár Péter neked, nem Petőfi!

Kávéházban

Handléfű — Tessék venni egy pár igen szép harisnyakötőt!

Vendég. — Mi az ára?

H. — Husz krajczár.

V. — Nekem csak egy párnak a fele kellene mert fél van.

H. — Ugy nem adhatok.

V. — Node megveszem no! mi az egyik, félnek az ára?

H. — Ugy drágább lesz: tizenöt krajczár!

V. — Hát akkor hogy lesz a másik?

H. — (gondolkozva) A másik öt krajczárba esnék!

V. — Adja ide hát azt a másikat!

Intés.

»Jobb ami tiltva szereztetik és ami több: a ki másé.«
Mondod és futosol más felesége után.

Igy gondolkozik nőd szintén, de gyakorlatiábban:
Nem jár senki után, — ő h a z a vár valakit!

Megmutatta.

Ugyan kis hugám! nem tudnád nekem megmutatni mesze van X. város? — kérdé egy utas a mezőn ká-pálgató leánytól? —

Dehogy nem — felelt az — hát csak menjen erre ni! majd talál egy falut, azután egy várost, azután megint csak menjen. —

Az »Üstökös« eredeti okmánytára.

Latin-magyar zseb-szótár.

A logicából.

Accidens — a nadrágon főt.

Quantitas — paraszt kanál

Qualitas — kicicomázott leány

Quando — lusta küldöncz

Ubi — elveszett tárgy

Opposita — kakasok

Relativa — tehén a borjával

Contraria — farkas a báránnyal,

Privativa — borsó az út mellett.

Contradictoria — visszafelelgető szolgáló

Enunciatio — hebegő szónok

Subjectum — csizmatalp

Predicatum — obszetz

Copula — dratva

Consecutio — szolgál az ura után

Syllogismus — processus

Praepositio major — az uraság

» minor — a parasztság

Conclusio — deres

Terminus major — biró

» minor — kisbiró, pógár

» medius — jegyző

Figura — koszorús leány

Modus — kapa

Dialectica — két konyha kutyája

Sophistica — cigány vacsora

Comparatio — elszótt káposzta

Dictum de omni — a parasztk az uraság dolgában

Dictum de nullo — nincs itthon senki

Canon — kúrator a lakadalomban.

Methodus — mártógató táncz

Ordo — vad ludak

Definitio — borsó káposztával

Demonstratio — tükör a leány előtt

Scientia — jövendőmondó

Argumentum — egy arany

Entimena — szekér rud nélkül

Antiprodicamentum — szakácskötény

Propositio cryptica — sódar kéményben

Quaestio dubia — szép asszony

Finis logicae — utolsó haluska a tálon.

(Vége következik.)

aptulajdenos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Státió utca 30-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
LÁNG LIPÓT ÉS TARSÁ

1-ső nemzetközi hirdetmé-
nyi iroda fürdő-utca
1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Pilzeni csarnok és étterem

Budapest, Thonet-udvar.

A Maria-Valeria-utca és vigarda sarkán.

Ezennel van szerencsém a t. cz. közönséget arról értesíteni, miszerint a

„Pilzeni csarnok és étterem a Thonetudvarban“

kezelését átvettem, melynek megnyitása f. évi Julius 21-én történt.

A haladókor igényei tekintetbe vétetvén, fennemlített pilzeni csarnok és étterem a Thonetudvarban a legfinomabb és legcélszerűbb módon rendeztetet be, és nevezetesen

1. nagy éttermett, 1 külön szobát, 2 Cabinet separés és 1 vendégszobát foglal magában.

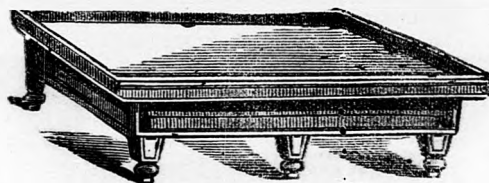
A mi a híres pilzeni sörnek kimérését illeti, bátor vagyok megjegyezni, miszerint a pilzeni polgári sörfőződe személyes megtekintése, és az ott nyert felvilágosítások, — részint pedig az által is, hogy a pilzeni sör kezelésére onnan szakértő egyéneket, vevék szolgálatba, és annak raktárba helyezésére egy külön e czélba épített amerikai sörpince állítottatott fel, minek következtében képes vagyok mindenkor a legkitünőbb sörrel szolgálni.

A legjobb magyar, francia, osztrák, stíriai, rajna és champagnei borok beszerzésére, ugyis izletes magyar és francia konyhába, valamint pontos szolgálatra a legnagyobb gondal voltam és a t. cz. közönség szíves partfogásába ajánlva magamat, maradok

kiváló tisztelettel

AICHENAUER KÁROLY

a pilzeni csarnok és étterem (Thonetudvarban) kezelője

Helyiségváltoztatás.

Tisztelt vevőimet arra figyelmeztetem, hogy 20 év óta nagy

tekeasztal-raktáromat

3 dob-utca 46., a mai napon, felhagyom és azt saját házamban

3 dob-utca 71. szám alatt tettem át, egyuttal

nagy raktárt tartok tekeasztalokban.

Tisztelettel

ÉRSEK ISTVÁN,

tekeasztal-gyárnok, 3 dob-utca 71. saját ház.

P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapírokra a tőzsdei állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre, arany, ezüst és ezüstpénzekre.

országút 39. szám alatt a museum mellett.

A pénz havi részlekben is visszafizethető.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen.

különösen gyermekeknel, kik a keserü Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlése Fiumében
pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszer-tárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.

Malólirottak

nagy közönség érdekében kedves kötelességünknek tartjuk az általunk már több ízben is kitűnő és solidnak megismert

Brauswetter János,

chronometer és műórá

Amnek 26 év óta fennálló óraüzletét Szegeden züllovárosában, készséggel és részlehatatlanul a legmelegebben ajánlani.

151. Agoston H. táv. tiszt B.-Gyarmath. Almásy István K. főlegyháza	160. Dobrára Agoston fakuestető Dölgyes Danics László földbir. Köveces
Bogyó András birtokos Szeleevép Bagi Alajos Ó-Kanizsa.	Erdélyi László karezag Elek Salamon Szolnok
155. Belányi Alajos Fizes-Gyarmath Buttykay Kál. mk. ad.t. K. Helmesz Baumgartner Ig. mk. post. Csákány	170. Fehérpataky Mihály Eger Fodor Imre Sáros K. Patak
Bedő Lajos ügyvéd Karezag B-rdeni János honvéd főh. Szeged.	Fábán Sámuel tanító D. bslna Gajzágó Jerő posta hiv. Szalonta
160. Balajthy Gyula kir. íg. ész. Olecsva Cságyolyi János Papoleza Csövek János ref. lelkész Demecser Csernémezky Jenő Baja.	175. Grünberg Jenő főh. dnagy Laibach.

Számtalanszor történik, hogy csupán csak előítéletből mellőztetik a kisvárosi-magának valódi érdemet szerzett és képzett művész és honfit mest többnyire a bécsi órakereskedők mindent ígérő és ámitó hirdetéseinek hitelt adva, oly súlyú szerkezetű, hasznaveletlen órák vásároltaknak, melyek — **mit a fölülrottak nagyrésze is bizonyíthat** — igen is játékszernek, de óráknak semmi esetre sem nevezhetők; ezen, a szándékos csalással határos eljárás ellen kötelesség erélyesen felszólalni, mindenkit óvatosságra inteni; **Kitűnő jóságú órákat vásárolni vagy javíttatni a közönség tapasztalása szerint, egyetlen biztos forrás**

Brauswetter János,

chronometer- és műórásnál, az első valódi kules nélkül fölvezhető remontoir inga-órák szabadalmazott fölhatáloja, ki az 1871-ik, évi londoni világiállításon kiváló kitüntetésben részesült; az 1872-dik évi kecskeméti íparműkiállításon és az 1873. bécsi világiállításon pedig, valamennyi kiállítva volt órák fölött a győzelmet aratta, mint annak idején ezt a lapok is fölemlíték; — továbbá külföldön, különösen pedig a francia- Svájc órágyáraiban 13 éven át az óraművészet minden titkait magára vette és a hozzávaló gépeket el van látva, valamint Münchenben is az elméleti és gyakorlati vizsgát eddig még senki által meg nem köze-
lített sikerrel végezte.

Árjegyzék:

Férfi-órák	frt.	frt.
Ezüst heng. óra 4 rubinnal	10—12	Arany ugyanaz duplatokk. 62, 65, 70, 80
" " " aranyz. ugról.	13—14	" valódi remontoir hor. órák
" " " dupla tokkal	15—17	" kristályüveggel 65, 70, 80, 90
" " " kristályüveg.	14—17	" ugyanaz dupl. 100, 110, 120, 160.
" horgonyóra 15 rubinnal	16—18	Hölgy-órák.
" " duplatokkal	18, 20—22	Ezüst hengeróra 4 rubinnal 13—16
" ang.horg.óra 15 r. kr. üv. 18, 20, 22, 24		Arany órák 3-mas számú 18 kar.
" ugyanaz dupl.	22, 24, 26—28	" ben.óra 4 es8 rubinnal 25, 27, 30, 33
" valódi horg. rem. fülénél fölvezhető		" ugyan. dup.földél. 38, 40, 45, 48
" krist. üveg.	30, 32, 35	" horgonyóra 15. rub. 40, 45, 48, 50
" ugyanaz duplatokkal	35, 37, 40	" ugyanaz duplat. 42, 52, 58, 60
Arany horgonyóra 3. szám (18 kar.)		Serkentők, órával együtt 7 frt gyer-
" ugyanaz 15 rubin.	36, 38, 46, 50,	tyagujtóval 10frt, 8 naposak 12 forint
" horg. duplatokkal	55, 58, 65, 70	Ezenkívül minden egyéb kívánható órák
" horg. kristályüveg.	42, 45, 55, 65	kaphatók, ugy munkasórák is.

INGA-ÓRÁK legnagyobb választékban saját találmányu új készülékek-melyeket a tokon kívül, legyen az 1—2 vagy 3 nehézőkkel, mind egyszerre fölvezni, ugyszintén az ingát megindítani és a mutatóka gazdítani lehet. Körülményes leírás és árjegyzék kívánatra ingyen beküldetik.

A zseborák függő és fekvő, egyszerűval minden helyzetben és ráz kódotastan aranyosan és pontosan szabályozva adom által a közönségnek.

10 évi írásbeli jótállásról szóló iratot kap minden óra vevője, 5 évit pedig minden javítás megrendelője használati utasítással együtt.

Arany és ezüst órák, láncok a magy. kir. ellenőri hivatal által megvizsgálták és minden nemben dús és a legdiszesebb választékban kaphatók.

Ezüst óraláncok 3—8 frtíng, hosszuk 6—15 frtíng, 3-mas számú aranyláncok rövid 18—70 frtíng, hossz 35—100 frtíng. Talmiarany, bronz- és acélláncok is kaphatók. Tárgyak, melyek nem tetszenének, kívánatra készséggel kieseríthetnek. Órák, arany és ezüst a legmagasabb áríng cserébe elvadásztatnak.

Vidéki megrendelések a pénzösszeg előleges beküldése, vagy utánvét mellett pontosan teljesíttetnek.

Fölülmulhatlan!

Conn L. egyetemes korpa olaja

Gyorsan és biztosan ható gyógyszer mindazokra nézve, kik ama alkalmatlan bajban, **erős korpakézésben** szenvednek. **Gyors, fényes eredmény** a nélkül, hogy a hajnak ártana. Egyetlen óvszer az említett bajból eredő fejbőr bekövetkező betegségre ellen. Bizonyítványok bárki által szemlélhetők. Ára egy üvegnek 1 frt 60 kr., a pénz bérment s beküldése vagy utánvét mellett.

Főraktár a fölthalálónál Bécsben II, Bezirk, Afrikanergasse Nr. 3.

Lang Lipót és társ.

I. nemzetközi

hirdetés-fölvételi hivatala

Budapestfen, fürdő-utca 1. sz.

eszközöl hirdetések és közlemények (reclam) beigtatását minden Budapestfen, ugyszintén bel- és külföldön megjelenő hirlapokba **eredeti áron** adnak. Nagyobb megrendeléseknél illő árengedmény. Vitelbér nem számítatik. Egy kézirat elegendő valamennyi hirlapba. Fordítások, másolatok és hirlapjegyzékek **ingyen**.

Nützlich und unentbehrlich

ist für jeden Kaufmann und insbesondere für die handelsbefähigte Jugend:

„Der praktische Buchhalter“

einziges und leichtfässlíchstes Buch in seiner Art

zum Selbstunterrichte in der einfachen und doppelten Buchhaltung wo schon das aufmerksame Durchlesen desselben genügt, um in alle Stadien dieses Gebietes genau eingeweiht zu werden. Der Verfasser dieses Buches ist Herr **M. Geller**, welcher auf diesem Felde bekanntlich **Grosses** geleistet hat. Besonders sind in diesem Werke die **Tabellen** erwähnenswerth, bei deren Zusammenstellung der Verfasser auch auf die **Minderversirten** Rücksicht nahm, daher dasselbe für Jedermann leicht **verständlich** ist.

Preis 1 fl. ö. W.

Zu beziehen durch **A. Taubner**, Budapest, Laudon-gasse 3. Thüre 25 — Provinzbestellungen werden prompt Effektuirt.